

Sammakkokesä

Mihin tässä enää uskaa, kun aurinko on rävöttänyt melkein koko kesän täydeltä terältään? Eihän sen niin pitänyt tehdä. Muistaakseni itse sammakkoprofessori kertoi keväällä, että alkukesä on niin kylmä jotta jääpuikot nenänpäästä valuvat ja hampaitten kalina kuuluu Afrikkaan saakka. Vasta heinäkuun puolivälin jälkeen piti alkaa routa sulaa ja aurinko pilkistää sysimustan pilviverhon takaa.

Nyt ollaan heinäkuun puolivälissä, ja kun tämä on tämmöistä ollut, panee epäilemään, että loppukesäkin menee päinvastoin kuin ennustettu on, eli nyt vasta takatalvi alkaakin. Onko sammakko kenties mennyt sekaisin hillittömässä julkisuusmyllyssään? Loikkiiko se takaperin? Pitääkö tässä ruveta katsomaan neloskanavaa pelkästään siksi, että kuulisi Juha Föhrin ennustuksia? Onko kuumalla alkukesällä jotain tekemistä sen kanssa, että ilmatieteenlaitos on kuulemma saanut uuden sammak... eikun supertietokoneen?

Eipä sentään. Kyllä vanha sammakko on edelleen voimissaan, eikä vielä olla sellaisessa hädässä että Föhriä kannattaisi kuunnella tai tietokoneisiin luottaa.

Ainakin siinä tapauksessa, että loppukesästä tulee kylmempi kuin miesmuistiin, sammakkoprofessori pysyy edelleen tämän maan ykkösennustajana. Häntä vain pitää osata tulkita oikein. Tähänastisten kokemusten perusteella näyttää siltä, että oikea tulkinta on sama kuin entivanhasessa villasukan kudonnassa: yksi nurin, yksi oikein.

Maallikon kielelle käännettynä tämä meteorologinen aksioma tarkoittaa sitä, että joka toinen vuosi sammakko ennustaa säät täsmälleen oikein ja joka toinen vuosi täsmälleen väärin. Kaiken kaikkiaan se on siis paljon täsmällisempi kuin ilmatieteen laitoksen tietokoneet, jotka eivät ikinä ennusta täsmällistä säätä, vaan ainoastaan sinne päin.

Ilmiö on vähän sama kuin silloin, kun kysytään, kumpi taskukello on täsmällisempi: sekö joka on pysähtynyt vai sekö joka edistää sekunnin päivässä. Vastaus on tietysti että se joka on pysähtynyt, koska se on kahdesti vuorokaudessa täsmälleen oikeassa, kun sen sijaan sekunnin edistävä kello osuu justinsa oikeaan aikaan vain kerran 86 400 vuorokaudessa eli 236,7 vuoden välein.

Joten pari pikkuvinkkiä heinäntekijöille ja lomalaisille sääennustuksista kotikonstein: ottakaapa kiinni raavas sammakko ja heittäkää se kaivoon. Mikäli kaivosta kuuluu loiskaus, siitä voi ennustaa että alkukesä on ollut sateinen ja pohjavesi on sopivan korkealla. Jos taas kaivosta kuuluu lätsähdys tai kolaus, siitä voi päätellä kesän olleen poikkeuksellisen kuiva.

Toinen sammakkoennuste on lähes yhtä luotettava: jos sammakko jää auton, traktorin tai katujuyrän alle ja kuivuu helteessä lätyskäksi, sen avulla voi ennustaa tuulen suuntaa. Se käy siten, että kuivunut sammakko tökätään hyvin laakeroituun piikkiin, joka kiinnitetään kepin nenässä talon harjalle pyörimään. Tuuli tulee yleensä sieltä päin minne sammakon häntä osoittaa ja vastaavasti menee täsmälleen päinvastaiseen suuntaan.

